

Les cançons

António Botto

Petites escultures, 5

T'equivoques —he afegit—.

En l'amor
només en el futur és mentida

allò
que ens sembla una veritat present.

L'amor no diu mentides, mai!
Exagera simplement.

Petites escultures, 7

He provat d'abandonar-te.

I amb quina ànsia
m'he llançat a aquest desig.

És follia estar gelós?

Sí, tal volta tens raó:
en la vida
tot és follia
si mostrem que tenim cor.

Petites escultures, 19

Diuen que la vida és curta.
Un error, la vida és llarga:
prou que hi cap amor etern
i tot i així sobra vida.

Dandisme, 9

Diuen que no ens estimem.

Han dit
amb certa ironia i tot
que, quan tenim un encontre,
l'endemà hi ha una nevada.
Com va errada aquesta gent,
com aquesta gent roïna
em fa riure i em fa pena!
Mai no ens han vist conversar,
mai agafant-nos les mans,
ningú no sap que ens besem.
Com va errada aquesta gent
sobre el nostre interior!
Diuen que no ens estimem
per un motiu qualsevol.
Solament el nostre cor
els podria contestar.
Podria, però no vol.

Sonets, 14

Home que véns d'humanes desventures,
que aferrat a la vida t'enamores,
que tot ho saps, que tot també ho ignores,
vençut heroi de tantes oradures,

i que t'endinses pàl·lid en les hores
de les teves eternes amargures
i en el desig de coses més impures
només ets gran en el moment que plores,

i que promets complir mes no compleixes,
lliurat a la virtut o bé al pecat,
que t'exaltes i cantes i avorreixes,

artífex de desig i il·lusió,
irrisori ninot articulat,
jo sóc el teu company i el teu bessó.

BOTTO, António. *Les cançons*. Selecció i traducció de Gabriel de la S. T. Sampol. Dibuixos originals de Jorge Pombo. Muro: Ensiola, 2004.

Traduït per Gabriel Sampol